

Таким чином, в умовах зниження облікової ставки Національного банку України, комерційні банки мають нагоду розширити кредитування. Однак, це також і знизить відсоткову ставку за депозитними вкладками клієнтів банку, що може у перспективі зумовити зниження обсягу зобов'язань. Це ставить перед кожним банком завдання диверсифікації депозитної політики, пошуку способів залучення нових вкладів від клієнтів, а також розробку і оновлення альтернативних банківських послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Основні показники діяльності банків України // Національний банк України URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=34798593.
2. Облікова ставка Національного банку України // Національний банк України URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53647&cat_id=44580.

Білоус Анастасія Ігорівна, *магістрантка*,
Вакун Оксана Володимирівна, *к.е.н., доцент*,
доцент кафедри обліку та фінансів

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ДОВГОСТРОКОВІ ІНВЕСТИЦІЇ

Побудова нових економічних відносин неможлива без активізації інвестиційних процесів і поліпшення якості управління ними на рівні підприємства. Процес управління, в свою чергу, представляє сукупність доцільних дій: спостереження, фіксація, відтворення, обчислювальні дії, рух документів, аналіз інформації, оцінка варіантів, вибір найкращої програми дій, прийняття рішень, юридичне підтвердження обраного рішення тощо. Всі ці дії ґрунтуються на збиранні та обробці інформації, без якої процес управління неможливий. У цьому зв'язку для конкретного індивідуального інвестора особливого значення набуває бухгалтерський облік як сполучна ланка між збиранням і обробкою інформації про реалізацію інвестицій, з одного боку, і прийняттям управлінських рішень, що стосуються інвестування – з іншого.

Сам термін «інвестиції» походить від латинського слова «invest», що означає «вкладати, одягати». У широкому значенні, інвестиції – це вкладення капіталу в тій чи іншій формі, в ту чи іншу справу для подальшого його збільшення або збереження.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про інвестиції, у тому числі й довгострокові, та її розкриття у фінансовій звітності регламентуються МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», П(С)БО 12 «Фінансові інвестиції», П(С)БО 13 «Фінансові інструменти», НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», П(С)БО 19 «Об'єднання підприємств», П(С)БО 20 «Консолідована фінансова звітність».

У загальному розумінні, природа інвестицій полягає у розміщенні вільних коштів у цінні папери з метою трансформації коштів у високоліквідні цінні папери, збереження вартості активів, отримання прибутку, встановлення контролю над емітентом. На відміну від реальних інвестицій, фінансові –

набагато мобільніші і маневреніші, з ними зручно мати справу ринковим посередникам та підприємствам, які прагнуть збільшити свій вплив на ринку.

Доведено, здійснення довгострокових фінансових інвестицій характеризується низкою особливостей, основними з яких є: фінансові інвестиції є незалежним видом господарської діяльності для підприємств реального сектора економіки; фінансові інвестиції є основним засобом здійснення підприємством зовнішнього інвестування; стратегічні фінансові інвестиції підприємства дозволяють йому реалізувати окремі стратегічні цілі свого розвитку більш швидким і дешевим шляхом.

В економічній літературі визначення категорії інвестицій є досить різноманітним. В результаті проведеного дослідження було б доцільно виділити чотири основних підходи, які найчастіше зустрічаються при дослідженні сутності «фінансові інвестиції». Як правило, виділяють підходи з фінансової, правової, економічної та облікової точки зору (рис. 1).

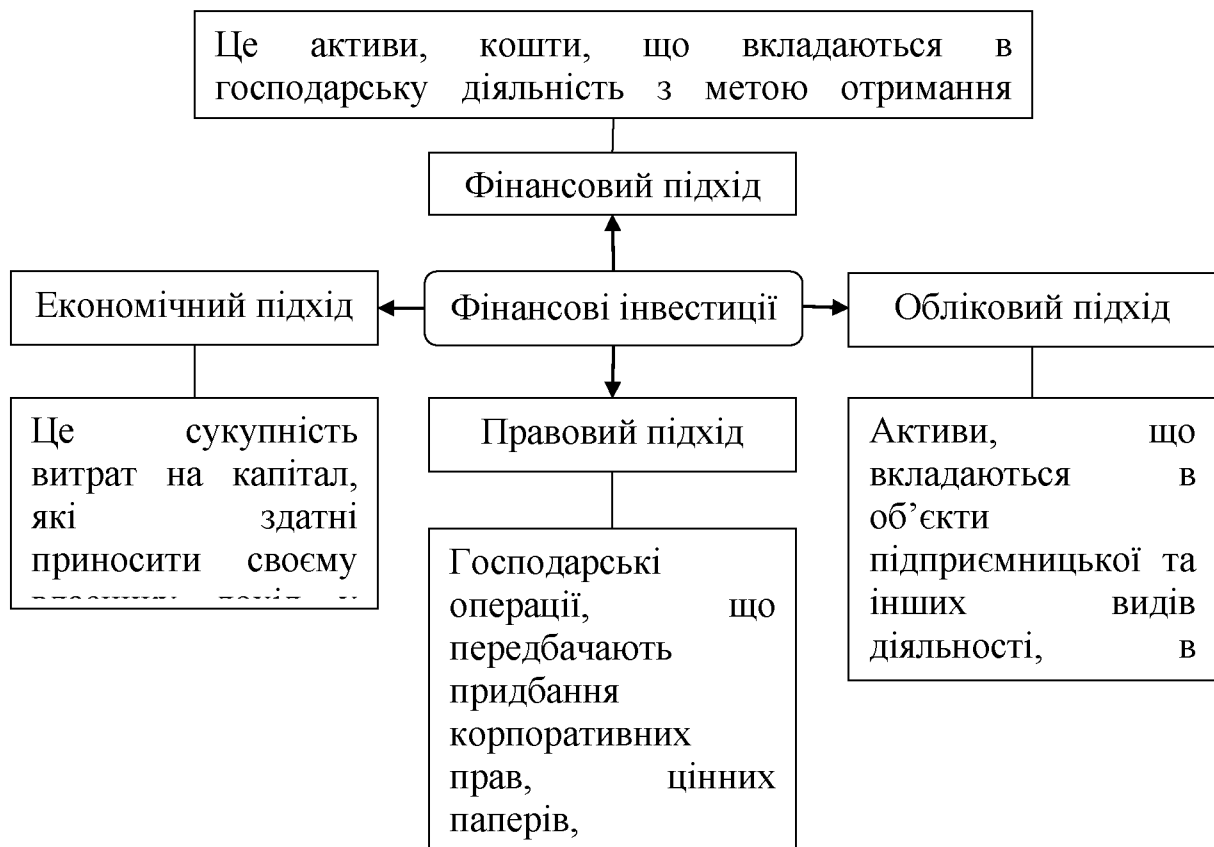

Рис. 1. Підходи до трактування сутності поняття «фінансові інвестиції»

Економічна природа фінансових інвестицій полягає у здійсненні інвестором господарських операцій з розміщення вільних коштів у цінні папери інших суб'єктів з метою отримання певного економічного ефекту – захисту активів від інфляції, отримання прибутку, диверсифікації бізнесу, набуття контролю або вигідних відносин з підприємством-рецепієнтом, усунення конкурентів, а також досягнення інших стратегічних цілей діяльності інвестора. В результаті таких господарських операцій виникає: у інвестора актив – господарський засіб, який у майбутньому принесе економічний ефект; в об'єкта

інвестування пасив – елемент власного капіталу чи зобов'язань (грошових, майнових тощо).

Таким чином, можна зробити висновок, що довгострокові фінансові інвестиції – це фінансові активи, які виражаються у формі фінансових інструментів, та в результаті утримання яких створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект. Дане визначення, на нашу думку, є найбільш вагомим, тому що воно лаконічне, достатньо розширене, дає можливість точно зрозуміти сутність досліджуваного об'єкту обліку. Визначення єдиного підходу до трактування сутності фінансових інвестицій сприятиме правильному розумінню даного об'єкта обліку та правильній постановці обліку операцій з фінансовими інвестиціями на підприємстві.

Дранчук Світлана Ярославівна, студентка 4 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів та обліку

ОСОБЛИВОСТІ ЕЛЕКТРОННОЇ ЗВІТНОСТІ: ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Для проведення економічного аналізу найкращим джерелом достовірної, об'єктивної, точної та повної інформації, яка відображає здійснення господарських операцій на підприємстві є податкова звітність. Обов'язком кожного суб'єкта підприємницької діяльності є його ведення та подання її до відповідних податкових органів та позабюджетних фондів. За допомогою податкової звітності відповідні органи отримують інформацію про стан зобов'язань підприємства пов'язаних з нарахуванням і сплатою податків та інших обов'язкових платежів.

Податкова звітність класифікується за періодичністю складання, за роллю в економіці, за рівнем спеціалізації, призначенням, ступіню узагальнення, строками подання. Проте у нашій роботі ми ходили б, приділити більшу увагу нововведенню, яке можливо не таке вже і нове проте для українців є ще недостатньо зрозуміле - це електронна звітність. За кордоном країни з розвинутою економікою такі як США, Німеччина, Франції і багато інших вже давно використовують електронну звітність, більше того в цих країнах можна її подати навіть через телефон.

Для наших бухгалтерів донедавна це звучало як щось із розділу фантастики, адже звітність для нас асоціювалася в першу чергу з купою паперової документації, яка потребувала значного часу та значних зусиль для її заповнення. Але на основі закордонного досвіду можемо бачити його значні переваги, основними є удосконалення адміністрування податків та підвищення ефективності діяльності податкової системи загалом. У зв'язку з цим у цих країнах було законодавчо запроваджена обов'язковість електронного оподаткування.